

Kollel Zichron Michel of NMB

Sunday Morning Shulchan Aruch Chabura

Elul 5777

Business on Chol Hamoed – Shiur 2 –

Conducting Business on Chol Hamoed

1. גם' מועד קטן י' עמוד ב', ואמר רבא, ע'תוס' ד"ה דבר האבד מותר. משמע דזוקא שיפסיד מן הקרן
2. ע' גמ' מו"ק י"א עמוד א' גבי בדייתא.
3. ע' רא"ש מה שהביא מהראב"ד.
4. שיטה נוספת בראשונים ע' רמב"ן פסקין דיני חוה"מ.
5. ע' ריטב"א שחילק להדייא בין השיטות, ומה שהקשה על שיטת התוס' מהא דדף י"א.
6. ע' מאיר שביואר השיטות.
7. ע' בית יוסף ריש סימן תקל"ט שהאריך לבאר דשיטת הרא"ש והטור מעין שיטת הראב"ד, וביאר מה שכתו נדבעין הפסד מן הקרן
8. ע' שו"ע תקל"ט סעיף ד' וסעיף ה' ומ"ב בויאור הלכה שם בעניין טענת האחראונים על אלו הפותחים חנויותיהם, ע'.
9. בויאור הלכה ד"ה אינו מותר, וע' חז"א סוף סימן קל"ה שחולק עליו דבמלאה שאין בה עמלות שרינן

דעת הב"ה

(6) נס' גמר רם מלה'ן
אקוּרְטָאַשָּׁאָן. מֵסִמְכָּנִיסִים סְמִתְמָשָׁבָּה
לְמוֹכוֹן נְפִי סְטוּסִים סְקוּרִין מְעִילָוּסִים¹
גָּלְגָּלִים²: אַזְּבָּבָה. צָנָן תְּרִיכִים³:
לְבָשְׂרָלֶךָ דָּבָר. לְלָקָח: לְבָכְבָּרָה.
גִּיסָּק זְקָכִין קְרָבְּגָלִי⁴: קְרָמָן.
גְּנָדִיסִים⁵: בְּמִשְׁעָה הַדִּירָה. בְּלִינְגָר
לְמַטְוּחָה צָהָוָן כָּלְמַעֲלָה מִנְשָׁבָּה
חוֹמָן כָּהָן⁶: קְרָבוֹרִי בְּרוֹדִי אַפְּרָד.
לְלַעֲשָׂד מְמֻשָּׂבָּה סְקָנָן יְזָרָעָלָן
סְתָּרָן גְּוַעַלְגָּדָלָן כָּלְטָמְלָעָן⁷ וְזָהָן
מְלָקְקָן מְלָעָן צִמָּה כָּלְמְלָקִים⁸
לְמַלְמָבָן מוֹרָן כְּסָלָה וְהָרָה. בְּלִינְגָר
מְמֻשָּׂבָּה קְרָבְּגָלִי⁹: קְרָמָן
קְרָמָנִין זְמָלָס נְשָׁבָּה צִי שְׁמָמָלָס
חוֹמָתָה זְבָּנָה כָּלְצָלָס מְלָקָטָה
וּמְמֻמָּן פְּלוּוֹגָנִי¹⁰ גָּלְגָּלִי¹¹: דְּמָהָקָן¹²
וּרְקָלָק¹³. אַסְמָפָר מְתָסָה קְלָמָלָס
לְנוֹזָק גָּנוֹן תְּמַבָּטָה כָּסְמָמָן יְזָרָעָלָן
סְמוֹנוֹד סְדָן קְלָעָתָם לְפָרָי וְצָרָי:
אַדְשָׁאָר אַדְשָׁאָר, אַסְמָפָר מְתָסָה
כְּמוֹלְקִי¹⁴: מְוֹלָא בְּמוֹלָא. צְעָנָעָן¹⁵
קְרָלָקָמָמָקָס גְּזָבָה כְּמָנוֹתָה אָסָעָל
גַּמְמָקָס גְּזָבָה כְּסִימָוָתָה מְלוֹתָן¹⁶:
אוֹ נְגָזָא נְגָזָא. צְמָפָר נְמָקָס מְנוֹן
וּמְנוֹמוֹ נְמָקָס מְנוֹן יְסִינָוָה לְדָעָל
לְמַרְעָם וְמַקְרָב דָּבָר לְכָרָב כָּל מְרָסָה
סְדוֹרָה¹⁷: (א) כְּלָשָׁונָה צְנָעָנָה צְנָעָנָה
שְׁלִילָה גְּמַרְמָרָה צְנָעָנָה תְּלִילָה
צְנָעָנָה מְנוֹן גְּמַרְמָרָה צְנָעָנָה
צְנָעָנָה צְנָעָנָה צְנָעָנָה צְנָעָנָה
בְּבָנָה. נְמָקָס גְּמַרְמָרָה צְנָעָנָה
דְּבָר דְּבָר לְדָעָל גְּמַרְמָרָה צְנָעָנָה
סְלִוְנָן כְּגָלָמָעָן צְנָעָנָה צְנָעָנָה
דְּבָר וְכָאָרָא. סְמָלָכָה מְלָכָה

四

זענער: אַוְשָׁרָה דָּאַרְתָּן. דָּלְכָם
לִקְפָּן צָרָוֹת מֶלֶךְ קָרְקָעֵן גַּלְקָטָן
גַּדְוָלָס וְקָמָנִיס פְּקוּדָה (א): אַוְשָׁרָה
דָּבוּרָי. עַשְׂצָן גַּמְסָטָן דָּלְגָלָן מָן
סְבָעָן נְבָעָן גַּעֲמָן מְפָרָסָה. וְסָמִיכָה
קְרָמָה.

47

יוניס

בצלאל. בז' נאום ושם להנזכר תחילה (בג' י"ט) "יש מהינה בג' י"ט":

וְשָׁוֹר תנא נמי נבי ע"ז כי האי גונוא הילכין ליריך

ב' בזקן מה' קמנועת נא' פגימה דילגט מון גאנפישס דילגט לאטקו מילל פאגמאס פאייט דמיין ומאלע גיגט גאנפישס ייינט הענפישס תולען. תומם העי הערבי תולען.

ולהמשם (באהי): [ב] בכתבי
ברון, ומי לא יתגשם במושבך ר' דוד
ויהו: [ב] במבוקשנותו
ובאהי: [ב] ברוח שפכו שמי
(באוי): [ב] נצץ

מג יטלון פלאים פטיטר נס נס נס טאלן
משתנש נאכרי צאנט גאנז האילן כל כבוקהוונ
טמא אונט גל נומנטש האט ט' וויס
טמאט אונטשוויך קעריאט האט ט' וויס
לעדרט גאנטש האט דוחור מילט ש
פאנטשעט מל אונטה ט פראקטען
ט' וויס
ט' וויס
ט' וויס

מגנום נסיך נר ענק נגמל מושלם
יעי ואהנו רצה נר כב שמולל וצון פלאן גודלן פנור למצלמה לו קאטו נר דטלי נר
שודך בדמות הטמה [ח] בין נפקח דטפלר למיפוי נר כב מגולן דמעוזה ונה דטפל
רצח נר כב שמולל בדמות סגדמים כבן מוכיא:

בז מתרני עוזן מעקה נג'ג ולטנטק מעלה צדיעו רצין נס' מנקה חומן.
ופכן רל לאקדון ומונגוליס' חומן צמיגלאס ציד ומרגן רצין נס' מנקה חומן.
טהיר והכינור זוקוריה ואנפחים גאנטמו מנקן צמוד וצלגד צלען יכון
מחמאנס. הטיר והכינור זוקוריה ואנפחים גאנטמו מנקן צמוד וצלגד צלען יכון
הנאהן * מילר.

מיצגינו ק' ק' כפין לת' גאנטס ומעיגלן הוון בעין
מענגלת צד וכרגע חילגalle גל' גאנטס מהו ראייה ממלה קפיטו דצבי
[ט] וויל' צעאן ציעי דגד' האנד נומול דמעטלט מכם' כל' יקי זומאר זול' וגונמל
ונגן' קללאן וקי'ן' כוותה נסידס צעלטן נטכל' מנק' ווי' דיטמַן נאכ' כויל' הול' כע'
בז' וויאמי טויל' טראַל נאָו ריכ' נאַיילטן מײַינַן ה'ל' קְרִין דמעטלט סְמִינַן
ווענד' צוּצָן ה'ל' כוֹן דמעטלט סְמִינַן ה'ל' קְרִין דמעטלט סְמִינַן ה'ל' קְרִין
ויל' ספדי בפלקנטיאן האנד דשי וטוי וואָלֶם דלטערן דרי' דלטערן דרי' זעַן
טער'נַי ומיטל' ה'ל' קְרִין דשי' נאָו ריכ' נאַיילטן מײַינַן ה'ל' קְרִין
ויל' מומלַע'ן זעַן דלטערן דלי' זעַן דלטערן דלי' זעַן דלטערן דלי'

לעכ' נריהו ה' ה' מל'ת' דגש מקר' מל'ס וויל' נריהו ה' ה' מל'ת' דגש מקר' מל'ס וויל'

הדרן עלך משכין

הנ"ז בראבנשטיין, וזה היה אוניברסיטת רוח אדלאד ור' ר' בר' ב"מ;

כרבון נתנהאל

[ב] הה' ואחת שתי גבן זבון ר' יונתן, והי' פלנימיו ר' חיון וכו' ^{ט'}
 נבלין ספ': [^וא] א"א טו"ט של שחרות ור' הילווארטה. לדרכם היה י"ח טולס בגודל
 מזרקן צבוי סמוך ומטרן טルドו יונגע מטמאן יו"ט נס' פלנימיס קבצה נזקל ריפען
 מטהיל האלוהים. נלען רכישת מטבחים: הד' טפי בורותיא: [ד] ואנו רג'ין לומר, ודמען
 קי' מק'עט מטבח טהרה דמי מל"ס מזונטיגר וכל פלון סטטונה עד פ"כ' סכל
 מטבחים מס' ^{ט'}: [^וה] ואון ל'רדר דחתם טיר' בחילוואאר שדיין לאזרדר
 דבונעד. וגס לן נלמ' דמייל' אטלאס לו קולדס מיטטער זאלס קפלט פילט ווועס להן מיט
 יעל' מטבח דליינ' זטלטס נוון מונגען: [^וו] ואשאנטן דוריין דרב' ד' ווועס פסידין.
 נלהך מלהן כטורי קלול א' וס' פה נטבוקין כ"ל גנטוועטזין: [^וז] בזונדרת דיזט
 עשוויות מונברת. והזקע נוין כטער, כי' נוילטער גיט זאנבל גאנטן. מפק'ק' סקטום זיימוט
 אונטראן דהילוואאר. ואונטראן דהילוואאר, כי' נוילטער גיט זאנבל גאנטן.

קייזר פַּרְשָׁנָה
המועד האחרון. וולף היה אז מושך גורמים רבים ימינו והוא זו ממש
כדיום יוציא יותר נסיבות סטודנט מומל למכוב. וכן היה שם צו טריינום וגדרון סטודנטים
שליטה מוגה כל נער קמונע זו בס עיר ממן כקורן ווילס מאוי ציטוון
הנ'ו מומל נקנות מן נמלטו כן: בד' נעלמות הנג'י נונז נרכבת תאי'ם גראונד
תקראת צ'צ'טונג מוקודו או ג'אקו'ו צ'צ'טונג נס'ת מיל'ן ניל'ס קלאונין
ננוו' ממ' כל פעם מומל נעלמו כיע' צ'ל'ו' יונ'ל'ו' צ'צ'טונג: בה דאר סטודנט
מלהב בקדיש'ת ננוו' ג'יס' ג'ראונד טרנ'ס מומל נעמ'ו וה' נס' ציטוון מומל'ן

ט' ט' ט' ט'

(ה) חסום (בכללים): (ו) בהרגל שהזואן מופיע. ונראה דקאי דלא יוכין מלכתחילה לחפש קודם או מנגנון להתקין שהזואן פטור מארון בנקן: (ז) דחווי דבר ואבואר שירא שירא שירא ובור. (ז' קיון גולדמן): (ט) ני קיון גולדמן;

וכו' אלא לצורך המועד, אבל אם הוא צריך לעובדים ובಹמות כסות וכסלים לאחר המועד ודעתו ודאי ליקח אותן, וכן מן לו עכשו מי שהוא מוכן בזול והדבר ידוע שלא יודע לו לאחר המועד בגין השירא, מותר לו ליקח מהן שהוא כהפטדר גמור שלו ומיעוט יכולתו אם אתה מונע עכשו בדבר האבר הוא לו, הרי הוא מכירות פרקטטיא שהיא מולת לאחר המועד דמותר. אבל להשתכר במקחו ודאי אסור. ומכאן וראה שאסור להלוות ברובית לנכרי בחוליו של מועד אבל מקבלין במועד להלוות לאחר המועד בלבד ולא ימודר ושלא ימינה ושלא יכתוב שטר במועד. וראיתי רביים מן הראשונים שהתרו ריש להם פירוש אחר במקצת עניינים הללו ומה שנראה לי כתבתי.

ולענין צנעה לא מצאתי בכלל דבר האבר ממש שהיא צריך צנעה אלא * בחושש להפסד במכניס פירוטין מפני הגבאים ובמביא כלים מבית האומן שאינו אמן, ואין הצנעה מעכבות עליו אלא מצניע כמה שהוא יכול להצניע דעתה, שהרי מכמה בפטיש דמשמע קולו לדברים (כדי) [וזדאי] שלא ישנה, וכן להדיות העשויה מלאה לצורך המועד לא מצינו צנעה, שהרי אמרו לדידי חזי לי ימא דבריא דמפני לה משיכלי דמיינן כיתנא בחולי דמוועדא, וא"צ לומר בעשויה לאוכל נש ומכשירין בין מלאכת הדיות בין מלאכת אמן, ולא מצאתי צנעה אלא וכי שאומנות שלו בכך בלבד בשנה דהוא צריך צנעה בין לצורך אוכל נש בין לשאר צרכי המועד, והוא צנעה שניינו בעזידין ודרשין ובחנות הפתוחה לטיטו והוא של מוכרי פירות כסות וכליים, שכלי מי שהוא נעשה מוכן לרבים נראין כעוסק במלאתו בשאר ימות השנה. וצנעה דנטרין דארון של מת דקנתני אף מביא עצים ומגנון בצענעה משום חזדא הוא, ומאי צנעה עם המת בחזרה אמר, הא אם היה נראה שאיןו [עשה] אלא במועד מותר והיינו עובדא דכוופיתא כמו שפירשתי למלחה.

ובירושלמי גוסין תנינן לא יצא מלקט עשבים ומוכרין בשוק, והקשו ואין דרך לאכול מהם במועד, א"ר הוועסיא אם אומר את כן נמצאת מתר את האומנות במועד, והקשו ולא כן א"ר בא הדא דחימא בשאנין אבודין אבל אם היד דבר אבר מותר, מהני בשלקタン ברוגל כלומר כשיוכין להתקיים ומה דא"ר בא בשלקタン בערב הרגלה.

עוד שננו ביחסpta כל אלו שאמרו מגלחין במועד מותר לספר בתוך ל' יומ של אבל, אע"פ שהתרו לספר לא יספר בראשות הרביים אבל מספר הוא בצענעה בתוך ביתו. כל אלו שאמרו מכבסין במועד מותר לכבס בתוך ל' יומ של אבל אע"פ שהתרו לו לכבס לא יוילך כליו לכובס אבל מכבס הוא בצענעה בתוך ביתו, ומשמע מדרלא קתני מותר בתוך

אוכל נש ומכשורי והוא לצורך המועד בגין כסות וכליים, במלאתך אומן אסרו, ובחדירות התירוץ, זו היא שניינו ההדיות חופר כדרכו והאומן מכלב. ובירושלמי הדצעין מכלבין. וכן שניינו בעשיות מעקה מעשה הדירות מותר. וכן אמרו בעשיות אהרי. וכן נמי סיורוג המיטות ובניין ארוףיטה ואצטבא ואוריא כולן במעשה הדירות הותרו*. ואי קשיא והרי בಗם' כללו בין אודריא ואוקומי ריחיא ומבני ריחיא ומבני אמרתא שאנו מפרשין אותן אפילו במעשה אמן, לאו מגופן של מלאכות אנו יודען שהזה מלאכת הדירות והותר לצורך המועד וזה מעשה אמן והותר לצורך מכשורי אוכל נש, שהה חילוק שביניהם כבר הוא שניי במשניות ולא הוצרכו להזכירו בכאן. ועשית איזל שאסור משום דמעשה מכשוריין את מכשוריין הן וכשאר צרכי מועד דמו. ואגרות של רשות מעשה הדירות הם, כל אדם כותב כפי מה שמודמן לו וצריך המועד הוא מפני ששמהה היא לשולח ולמי שנשתלו לו ונחת רוח לשניהם. וכותב אדם חשבונותיו נמי מפני מלאכת הדירות וצריך המועד הותרו. ויש מפרשין משום דבר האבר, ואני נראה. וכן כבוס בגדי פשתן ושאר המותרים משום מלאכת הדירות הן מותרין דאפי' ביד הקובסין מלאכת של הדירות הוא ולצורך המועד מותרת.

בדבר האבר יפה כיוון האבר זיל שאמר דשערו בו טווח בגדר הפסד. והפסד בגדר טווח, זהו זופתין חביתא ואין זופתין כחא, ומה שהביא הרב זיל מהן. אבל יש לי לעיין עוד בהנחה רוח אם הוא נקרא דבר האבר ** ובוואדי מעשה דבדיתא שאסר רבא בתירוחו לישני לצד מהם אלא לדעת אכילה וראה שלא הותר במועד אלא הפסד דבר שברשותו הא הנחת רוח בדבר שלא בא לרשותו אסור, שהרי הנדר הזה שהוא קופה ודגיטים שלא ניזודין להם עכשוי בודאי לא ימתינו להם לאחר המועד ואעפ"כ אסרו, ועוד נלמד מאבל שאמרו החמרין והגמלין והספנין שלו הרי אלו לא יעשו ואעפ' שמדובר בהם שוכר הספינה עכשוי ולאחר שבעה לא זידמן תה העברת שכיר גדול ממנו ואסור, ושכירות במעות וכליים שלו הן עצמן הפסד שכיר הוא, ואפלו ימצא להשכין למשך מ"מ שכירות היהם אבר הימנו ואעפ"כ אסור, ואבל ומועד אסורן שווין הם במלאה הנעשה על ידי אחרים כדרמה בגמרה.

עוד מצאתי ביחסpta אין כותבין שטרוי אויסות וקבינות במועד ר' יהודה מתר שמא יקדמן אחר, וקייל כת'ק, וזה הנחת ר' יהודה המזרמן לו במועד. והשתא קשיא מה שאמרו בירושלמי הדא שיירטא שרי מזבן מינה בתולא דמוועדא וכתחבו ריבינו [ו[הганונים זיל]. וראה ל' שכל שאינו רוצה אלא להשתכר בתן אסור ליקח במועד, וזה שעניינו אין ליקחן בתים

* עיי' פ"מ פ"ז מה' ירוש' האנ.

** עיי' עד מהות האדם עני האבילות.

מועד קמן

דף יא ע"ב

עושין מעה לנש וולדראפט פ' היילך שעשה
[העלוות]. ולא סוף דבר למצוות מעקה, חוץ
המעקה כראיה בספרי (כיacea rect., ח). ועוד ד"ר
למה לא יעשה בדרךו. עוד אמרו בירושלמי ג' ג
לג' שלשה ולמרפסת עשרה. אלא חזאי מתני' בבר
אלא שהוא רוצה לעשות ממש שמו, ולפיכן
дал' רגילה' בה טגי בשלשה, ולמרפסת דרגלי' ג

שפין את הרכין וכו'. פ' כשבועה מפי תשע ה' ג
גשימים ממש וצדין יולוף הבית פעשת פ' ג
במועד ביריה טורה, ועוד שאין לך דבר האכזב
בירושלמי (בנן ה"ג):

חציר והצנור וכו'. פ' אפילו נשבו מערב
לחשותם, וזה היא שנינו ובילד של' ג
בעין מעnal ביד וברגל אבל לא במחצלי' פ' ג
ען עגול שבוי מהליקן את הגות. וכחצין
ברול ורחה שיש לה בית יד. ולפי זה מעשה ג
משעה אומן, וכיון דבמגעלא לא עבדין כל שכבין
מאז האי רקיuni אבל לא במחלזים. ר' ר' זהכה
מחצליים. ו' שנורסן במגעלה בען יד ורגל ג
זו יותר נכונה:

[קביאות] (קבורא). טרנוקא בליעז' ושרין ל-
דרךם ובלא שניין:

ועוד יטוי היה פשט מפה בירוחלים. משנה היה בש-
(פי' ג"א) יותקן כהן גודל ביטול והודאת המועדים
והונקפני עד ימי היה פטיש מכבה ברושלים. פ' ג
ופרקיין בחוד לישנא, דמנני' בעיר ומפתחה של ע-
דלא בעדי' קלא כלוי האי, זהובי יותקן
שעשה קול גדול. ובילשנא אחריאן אמרין ר' ר' ג
בכלים שאין בני מלאכת, אי נמי' וממנני' קודם ג
לא זה ממקומה.

ונפקין דמנני' כרבי יוסי דלא בעי שניין דבר
הגנבים, ודרכו יוחנן בר' יהודה רבבי שניין, ג' ג
דאיפסיקא הלימטה כוותיה באיזין פרוקין
בדריאן לביא בדור. פ' ג' נהר שקרא בדריאת התמ"ג
אית' ראמ"ר וכו'. פ' ג' והני תרי לשוני לא פליינ' בפ-
חותיהם:

וכההיא סליק פירא תרלה לאל יהוב

פרק שני מני שהפוך

דף יא ע"ב

מרגנ' כי שהפוך את' ויתו. פ' ג' ואם לא גמור מלאות
יאבון:

ואערען אבל או אונס או שחתעווען פועלם. פ' ג'
יכולה לגומן קודם המועדים. וחוזאי דמלאחים
אונס, ומיהו נקט התעווער פועלם דלא תמא זהו

(ט) עמש"כ רכינו בגמ' שם (יג ע"ג) שהוא טעם נספחים
את התיי': צ"ב לאירוע ביריתא נתבן, ועי' פסקי הר"ש ג' ג
קושית הרובאי בנטגיא ביריתא לכיבורי דמא' שפ-
ע"ש מה שמיין, יותקן שכחמת רביינו נמי' להיא' ביריתא
שריך בילוקש הרובאי (וזה עות' מזאת) שהונכיה ג' ג
הרטפהה פ' ב' מ"ג ועפ"ז ג' על היישרלמי הניל, ואנו
רבינו ג' ג' :

אדעראה דארעה אסיר היל' דמי. פ' היילך רואי לעשות שלא יהיה
חשש מראית העיק, דבלאו היכי אפלו היה בדעתו לבי דרי
אסור מפני חטא הרואין, ומיהו בדיעבד אע"פ ששנית לא קנסין ליה
אם הוא אומר שדעתו (להתיר) [להתיר], וכן אתה מפרש בכל אל', וכן
פירושו בתוספות:

מצינזהו אסורה. פ' בשאנן ראויין לזרוך הרגל, וזי לא שרי ככבשים
שיכול לאכול במרקע (לקמן י"א ע"א):

בפרקמיטיא האבר רמי ושי. ואיכא למידך מה צורך לתפוס זה
ההכר דבר האבר לנוין פרקמיטיא אלא במכירתה. ויל' וווקט לה מה פנוי
שפסידתה מועטה. ואפלו היכי שר', דפרקמיטיא גני להרואה אסורה
ולאפאען מאן דסביר לך (יב' ע"א) דבעין פסידא [זיטרא] גאת
נדארין זופטן חביבה ואן זופטן בו חוויה:

ובבר האבר מוחר. פ' שאם ישנה למוכרה במרקע (חולול) [תחל]
לאחר המועדים. ואונומים בתוט' דזוקא שיפסיד מן הקין שלו
ומשבר עמלו. ו' י"א דילין שכבר האבר בגוף מותר, וכן ניאזה
בירושלמי (פי' ה' ג'). ז' י"א דילין שכבר הוא בראשו והאגע לו מוקם
הרואה, דבר האבר הוא אם החפסד בגדוד הרואה, ורואה גמורה לבר
מעובדא (רביריתא) [רביריתא] לבאי כוויי (לקמן י"א פ' א) והוירו
לממליחינו משום דבר האבר, והתם אין שם קין כי מן ההפקר ווי
בهم, וכמה שיכללו עבשו יש כדי טרhom, אלא חזאי כדאמון, וגאנגרא
דילן סמכין. ומ"מ לקנות פרקמיטיא שהיא בול נידי להרואה, אין זה
אליה הרואה ולא דבר האבר, אדם כן נגיד לעשת כל מלאה במרקע.
ורואה גמורה אכזרי זפומ' בידיתא שלא חתוilo לAMIL ולמייד
ולמליחיכון, ולא חשב דבר האבר אלא כשצדו אוטם לצורך אכילה,
ואחר שהיו בירושטם היו נסידין. וליא לא למירר דתומ' והתם הוא ואיכא
טיירוחא מה שאין כן בפרקמיטיא, דהא זטנקן [בקפרקמיטיא] איכא
טיירוחא טובא טפי לשקלול ולסמוד ולהולין, אלא ודי כדאמון. מצחה
אפשר להלועת לארכם ביריתא במרקע, אבל נפרען מהם אפילו מלה
בשטר כי זה דבר האבר הוא וככמץ מיטס וכחני עופדי' דבסמו' :

ורגניא גמי' הבוי בעבודה וזה הוליך לדוד של נוים וו'ו' כבר פירשוחה
במקומה (פי' ג' ג' א' דה' לא). ובודאי מאי דקענין תニア נמי' ה' ג'.
היין משומ' דזהותם והוינו ליק' ודברים שהוא צרך להן על כל נוים
להשתמש בהם ולא לסתורו, אט' שהה שע' לאחר האיד' גיטינא
ולפיכן התיו משום דבר האבר והלטוטינו' נמי' (היין) גיטינא [טפומ']
ר' לא חשו ליום איזם (דטריכין) [כדרישת] התם. ודוקניא נמי' שוקן
במרקע משום' דזהבכין ליה נזכר האבר כיין שצרך להם לשימושו
ולא ימצאים לאחר המועדר אלא ביווק, והו שזומה לעובדא דעליל, וכן
פירש רביון האי זיל' בתשובה, ובזה מתרפץ היירושלמי שאמרו (פי' ג')
ה' ג' שיראתה שר' למיון מניה בחולא ומושד, זהה קשא זיל' טובא
וזה לאין זה דבר האבר אלא הרואה בעילא ומפקה היישרלמי מהלכתיו, ואינו ערוץ
דוחהן לא שרין ולקמן. ואפלו היכא כההיא ביריתא, ואינו ערוץ
אלא מיריע ליקח מהן לעזרך בתוב ובעין אלפע' זיל' בולטונו' (י' ע"א):

דף יא ע"א

פי' אחוריה. מצדות של נוים שטעשן מן הוציאן. ואהו'. ושותות
שעושם מן הטווי, כדורות ומוקטן (שפתה לה, כה' מלוחה עיל' ומיטיל
תנור). הוא שעשין תנור' מוחזק וטוחן אוחז בטיש מבית ומוחן,
ומעשה הדירות הוא:

ושוין שאין גהילין גורן לבתולות כתוב בפירוש ושי' לא דענא זיכא
קאי. ובתוט' אמרו זקאי על פלונטה שנשלקו לעיל (י' פ' א)
בריחסים אם יגמר אם לאו. וליכא פלורשי זקאי (פלונגא) [אפלונגא]
דמסרגין, שאינו דומה לו כלל:

יתר. והוא אמרו פרקמיטיא כל שהוא אסרו. ומכל מקום אם זו היא רשותו של מומחה סופרים מזוים תמיד בכאן וbao עכשו או למכור, או לנקנות⁴⁰, או ספינה או שיירה ביאמן מזיהה תמיד, מותר. ואין זרין לומר אם היה מתירה שמא ייחזק יגנו או מפצע סחורהן, שנותר למוכרה אף לגביעין. ויש חולקים⁴¹ שלא לחייב אלא המביבה ואלה הנקנית⁴² שתיריה⁴³ כאן פסידה לא עברוי רוחה, ומהמירין עלינו מפני זה לא חשב דפסיד מן ה

ההוות ברבויות). ונראין הדברים, שאף הקביה הותה לעניין זה, שפרקמיטיא מלה במלחת היא למכירה ולקנייה, ומזהן שאינה מלאכה לא השוו בת²) בין פסידא ג'כורי רוזחן וכלי שכן לעניין ריבית, שכל סחורה שאין בה אלא דבריך ומעשה מעט אין בו פקרוק. ובתלמוד המערבי³) אמרו בפירוש הדיון שיריאתא שר' למיצין מניהם בחלא דמעודא, دائ' מס' רוחה שני קונדיטון ואכיל' פסימין⁴) ומוקיר ליה למעדא שפיר. וכן נראה כי טעם הדבר, שהפטות לסהורה הן עומדין, וכשהסהורה מצויה אם אין לפקחין אותה היא פסידא דלא הדר. ומכל מקום בסחורה המצוייה פאלר המעד עז' אותו השער ראוי להחמיר.

מי שידע בבני אדם שחייבין לה, שבאו למקום אחד, ואין ביאתם מצויה, מותר לו לילך מהרתו שbam ולבבם, אם היה חושש לחייבו אף היה ביאתם מצויה בוטר⁵).

[דף יא ע' וא] יארוד של נוים. אעפ"י שהיה בעיר של עז' ויש בה ים איד, הואיל ואין בה מכס לעז'. מותר לירך (למקרים שלא וلتובען אם הלה חושש ליתובן) בה בזמנת לירקה שם בחמתה עבדים ושפהות. אחר שדברים אלו נמצאים בהזמנה בשעת היארוד, שמא לא יזרען לו כן אחר היארוד. ולא עוד אלא שכתב ומעלה בערכאות שלחם, שככל שהוא יכול להרוויח עמהם בסבאה ומתן ובסוחרתו הררי הוא כמציל מידם^ט). וגדולי המפרשי אוסרין, לאא אם כן גובהו כמציל ואננו שאמרו שהו שוהו. וכמציל מידם, ולא נקרה מציל לאא אם כן היה חיביט אותם בחובו, סמה שאמרנו פיראנו שככל לחריוich עמתם נקרה מציל. והרי אמרו שם^{טט} בפירוש ר' וכבר באירנו שככל שיכל לחריוich עמתם נקרה מציל. ודבר זה פקדון ביד פריק זה עד עלי קצתם נבני מיניהם פיראנו סונדלא-ביארוד של גוים. ודבר זה פקדון ביד פריק זה עד שיגיע למפטכת עז', ויתברא שם בשלמות בגו^{טט}).

(1) ב"כ רמב"ן, וצ"ל דתלוות לא חסיבא בטו מכירה. כיון שאין המכף שווה יומה, ומושג'ה
אי חסיב דבר האבד, ועי' תוס' שבתוב זתק' לדעת ר'ית וריב'א המהמירים גם במכירה כל' שאינו
מחייב מן חוקין, מכ"ם יש לחתיר בתלוות אשיניה השוכנת בפרקיטיא, וכי'ה דעת ר'ית להדריא, ועי'
ב"כ סי' מיל"ט שתאריך בותה. (2) כת"ז סי' בגנוקין.
(3) פ"ב ה"ג, ולפנינו: ר' יעקב בשם ר' יוסא הרא שיראת שר' מיזובן מינה במוועדא. וכן הביאו
בשם בן הרואננים. ועי' ר"א "ש שב' אם כשרירותו יותר לזרוך יותר" מיותר להרווית אפי' בשוקים
המאזחים תמייל, והוביח בן מירושלמי דז"י בוצרה הייל ספרין וכו'. איל מהדי את מועדא שמי' את
וגודיטן. ומדבריו רבינו נרואה שנורס בירוש) דשתי קונדיטון קאי אשידרא, ומושום דהוי גמ' בסיסיא דלא
זהדר, ומשכך רבינו. אבל ציל שאין זה פסידא ממש, ולבן בעי תורתו ודוקא בדבר שאינו מלاكتן. (4) לפנינו

$$\frac{1}{N} \int_{\Omega} u^2$$

ז' יון ל' מילא ממנה חהרין
ו' וכלו, אלא מפשטן מכבּ
ח' השדרה. וזה על דעת
ג' פרושים') גורסין בהקצת
ד' עצמים הדקים ונוטל אבּ
ה' טה. וכן בשליישית.
ו' דרכ' שם. דעתנו לדעתו
ט' ת כטס מצד אחד. וזה
י' מקום. מכירין או אבּ
ו' זאת מלאותך. וכל שפּוֹרְעָה
יאמר. אלא אף מי שפּוֹרְעָה

שיהיו ראויים לאכילה **א**
זם, לאחר **ל'** קיטת מכבים
אותו לחות מהם. אם **ב**
ר, והוא שאמרו מיגוזין
שחהה, זרכם **ל'** קיטטם
ול, נראה מיגוזינהו
זם על דעת הכבוש **א'**
ר שיתמכו מכל וככל ויבזבז
ומכל מקום אם **ל'** קיטטם
אכלס אכילה שאינה **ד**
מניהם במכבש הם מתלו **ג**

chorah מועחת שאין בה
היה דבר האב. כגון
או ספינה או שירא.
שם ייחזק יינו. או ובה
להתיר אלא המכירה אב
מירין עליינו מפני זה
נו מיתור. (3) ציל: איס-
קפי' שסינה, אם הוא אומר
לשנים כדי לאוכלם במו-
כ' ודררי משום דבר האב.
שברתי. (9) ציל: מל

Kollel Zichron Michel of NMB

Sunday Morning Shulchan Aruch Chabura

Elul 5777

Business on Chol Hamoed – Shiur 2 – Conducting Business on Chol Hamoed

1. גם' מועד קטן י' עמוד ב', ואמר רבא, ע'תוס' ד"ה דבר האבד מותר. משמע דזוקא שייפסיד מן הקרן
2. ע' גמ' מו"ק י"א עמוד א' גבי בדייתא.
3. ע' ראה"ש מה שהביא מהראב"ד.
4. שיטה נוספת בראשונים ע' רמב"ן פסקין דין חוה"מ.
5. ע' ריטב"א שחילק להדייא בין השיטות, ומה שהקשה על שיטת התוס' מהא דדף י"א.
6. ע' מאירי שביאר השיטות.
7. ע' בית יוסף ריש סימן תקל"ט שהאריך לבאר דשיטת הראה"ש והטור מעין שיטת הראב"ד, וביאר מה שכתו דבעינן הפסד מן הקרן
8. ע'שו"ע תקל"ט סעיף ד' וסעיף ה' ומ"ב וביאור הלכה שם בעניין טענת האחرونים על אלו הפותחים חנויותיהם, ע'.
9. ביאור הלכה ד"ה אינו מותר, וע' חז"א סוף סימן קל"ה שחולק עליו דבמלאהה שאין בה עAMILות שרין

חישקיין פרק ראשון מועד קטן

דבורה - יא (טז)

1

וְרֹב יִקּוֹדֶם אָמֵן לְפָנָי גַּם מִגְלָל
עֲזִילָה כְּמוֹלֵךְ דְּמוּנָלָה מִ"ט מִסְכָּם קָדְיוּתָה הוּא הַכָּל
עֲזִילָה כְּמִזְדּוֹת דְּגִיטָּה עֲסֹוֹת מִמְּעוֹן מִקוֹּר מִ"ט
מִעֲשָׂה חָזְקָן סָכוּנָה:

בז מותגנו טענן מעוקב לבג ומיליכת מעתה סדרו נטול כל גל מנטה חזון.
וכפין לה כבדקון ומגעיליס' חומו צונגבטלס' צד זונגן נטול כל גל
כונמאנעלס. פג'ר זונגיינר זונקווילס' זונמאטן צאנצנרו מנטקון צומוש ווילנד צלע ייון
הרבנן.

מגנטכוו : סרגן נאום פנוי (ו' לסתות דב')

ב' בבשיטת סאות יוג נטבנ' נטבנ' נטבנ'
לובבן כמושע: גמ' מנקה
השלוין קייל דמי רכ' יוסף חמר צפוג וולדפוג
כמלהינטן מג נא נא רלווא וויליאט צט נצעע: ומוניגלייס
הוינו ומוקטן צוין נא דע נא: מיל' ווילגאל
הוינו וכו' סחתה נטבנ' נטבנ' נטבנ'

ממעניין ס' ק' אפסן מט סדרקס ומגנין'וּן מוקן כען
מעוגה צד ורגן הצל נון גומפליס חמל רכינן ממון מלין הילתנען קיימונן ד讚
[ט] ולן גשען ציען בנדן טנדן נומלן דומנטן כממן כל' ייך דמלר זולף וגומל
זונ' גדרלו וקייל' כוותה נכסים צילול נסכל מאנ' וכוי' דהימן נסכל כויה נאול' כען

הדרן עלד משקין

כינדיות היברידית גם שם אינטס בר אחה וב"ה לאמן ס"י ב"ז:

קרגן נתנאָפ

תקי דראא"ש מפקה מומן טו וטוקו: בו מוג' קדרוי לסת'יכט נפנין ציאט לרוי נל'קota טו גממען מומל' נטעו וטוקו: בז' מעון' משקס נוג' לאול'לטס מעטה סדייט היל' נל' נל' מעסה היל' חומן וטפנ' היל' סטדיקן צד' ולכוד' היל' נל' נל' גוממאנטס פירוטס קומטומן: נ' טאי'ו וסיגנו וסיגנו' צאנצ'ו' ניל' מערכ' י"ט מתוקן גומען וגונצע' סיל' יונ' מל'קוטן נמוועט: בח' ננטש צילט ננטש' מון' מעך כוונן גומעט: מוג' נל' זגט' געל'לטס וטס' ימיד' מון' מומל' לגונען כדי ציל' יטפ'� וטפ' נווען כדי' ננטש' מוג' היל' נטפאנק: נהר'ה דינ' רה' ניל' ננטש' מוג' צו' צ' זי' סזנק:

2

קובע מפרשים
 ח' חוץ גולדין: ז' בוגל שהוא פוטה. ורואה יכוון רלא מל'אצטו במועד שי' יכול להלען קודם מוחר ומיהו לתקנו שהוא פוטה (ארץ צבע); ז' דוחו דבר האבוד שדרא שעיאבו וכוב', ואיך אונן גווע לאטערו רבעצעט וטמיהו להלען שעיאו ובב האבד (ארץ צבע); ז' ואס קנטין קודם ומומר לתקן החזיות וכוב', כב'ל, והויט בלא כוון מל'אצטו וכוב' (ארץ צבע); ס' ג' קיט' גולדין: גווע לאטערו רבעצעט וטמיהו להלען שעיאו ובב האבד (ארץ צבע).

וכי אלא לצורך המועד, אבל אם הוא צריך לעובדים ובהתומת כסות וכליים לאחר המועד ודעתו דודאי ליקח אותן, וכן מן לו עכשו מי שהוא מוכיר בול והרב יוציא שלא יוזמן לו לאחר המועד בגין השירא, מותר לו ליקח מהן שהוא כהפסד גמור שלו ומיעוטם כיiso אם אתה מונעך עכשו ודבר האבד הוא לו, הרי הוא מכובד פרקטטיא שהיא מחלוקת לאחר המועד ומהו. אבל להשתכר במקתו ודאי אסור. ומכאן ראה שאסור להלוות ברובית לנכרי בחולו של מועד אבל מחייב במועד להלוות לאחר המועד ובכלב שלא ימודר ושלא ימנה ושלא יכתוב שטר במועד. וראיתי רבים מן הראשונים שהתיו ויש להם פירוש אחר במקצת ענייניהם הלו ומה שנראה לי כתבתי.

ולענין צנעה לא מצאי בכל דבר האבד ממש שהיה צריך צנעה אלא ^๑ בחושש להפסד במכניס פירחותיו מפני הגנבים וככמיה כלים מבית האומן שאינו מאਮן, ואין הצנעה מעכבות עלייז אלא מצניע כמה שהוא יכול להצניע ואינו מניה מלאכתו בשביב כך, מעובדא וכשוורי דרב יוסף, הא בדבר האבד גמור עשה לכתחלה בדרכו בלבד שניידצנעה, שהרי מכמה בפטיש ומשמע קולו לרבים (בדי) צנעהן, ולא צנעה, וכן להדיות העשויה מלאכה לצורך המועד [^זודאין] שלא ישנה, שהרי אמרו לדידי חזי לי ימא דעת רביא דמפיק לה משיכלי דמנין כיתנה בחולי דמעודה, וא"צ לומר בעיטה לאוכל נש ונכשרין בין מלאכת הדיות בין מלאכת אומן, ולא מצאי צנעה אלאimenti שאומנות שלו בכך כל השנה דהוא צריך צנעה בין לצורך אוכל נש בין לשאר צרכיו המועד, וזהו צנעה שניינו בצדדין ודשין ובכנות הפתוחה לסתינו והוא של מוכרי פירות כסות וכליים, שביל מי שהוא עשה מוכר לרבים נראין כעוסק במלאכתו בשאר ימות השנה, וצנעה דנסרין דארון של מת דקנתני אף מביא עצים ומגנון בצדעה משום חשדאו הוא, ומאי צנעה עם המת בחצר Kapoor, הא אם היה נראה שאינו [עשה] אלא במועד מותר והיינו עבורה דכՐופיטא כמו שפִּידשטי למלחה.

ובירושלמי גרסין תני לא יצא מליקט עשבים ומכורן בשוק, והקשו ואין דרך לאכול מהם במועד, אמר הושעיא אם אומר את כן נמצאת מתייר את האומנות במועד, והקשו ולא כן אמר בא הדר דתימא בשאנין אבודין אבל אם היד דבר אבד מותר, מתני בשלקタン ברוגל בלומר כשיולין להתקיים ומה דאי בא בשלקタン עברוב הרוגל.

עוד שנו בתוספה כל אלו שאמרו מגלחין במועד מותר לספר בתוך ל' יום של אבל, אך שחתתו לספר לא יספור ברשות הרבים אבל מספר הרא בצדעה בתוך ביתו. כל אלו שאמרו מכובסין במועד מותר לכבס בתוך ל' יום של אבל אך שחתתו לו לכבס לא يولיך כליו לכובס אבל מכובס הוא בצדעה בתוך ביתו, ומשמע מילא קתני מועד בתוך

אוכל נש ומכשריו והוא לצורך המועד כגון כסות וכליים, במלאתך אומן אסרו, ובஹירות התירו, זו היא שניינו ההדרות הופר בדרכו והאומן מכלב. ובירושלמי הרצעין מכלבין. וכן שניינו בעשיה מעקה מעשה הדיות מותר. וכן אמרו בעשיה אהרי. וכן נמי סירוג המיטות ובניין ארקייטה ואצטבא ואוריא כולן במעשה הדיות והותרו. *) ואילו קשיא והרי בגמי כללו בנין אוריא ואוקומי ריחיא ומבני ריחיא ומבי אמרה שאנו מפרשין אותן אפי' במעשה אומן, לאו לעורך הוא דבגמי עובדי דושא ר' יהודיה קא מני, אבל מගוףן של מלאכות אנו יודעין שהה מלאכת הדיות והותר לעורך המועד זהה מעשה אומן והותר לצורן מכשריו אוכל נש, שהה חילוק שביניהם כבר הוא שנייד במשניות ולא הוצרכו להזכירו בכאן. ועשיה איזל שאסרו מושם דמעשה אומן הוא לפי שלא חשבו אותן במקשריו אוכל נש אובל מ/rssידין את מכשריו הנה וכשהר צרכי מועד דמו. ואגרות של דשות מעשה הדיות הם, כל אדם כותב כפי מה שמודמן לו וצורך המועד הוא מפני ששמהה היא לשולח ולמי שנשתלחו לו ונחת רוח לשניהם. וכותב אדם חשבנותיו נמי מפני מלאכת הדיות וצורך המועד הותרו. ויש מפרשין מושם דבר האבד, ואינו נראה. וכן כבוס בגין פשתן ושאר המותרים מושם מלאכת הדיות הן מותרין אפי' ביד הcovisin מלאכה של הדיות הוא ולצורך המועד מותרת.

בדבר האבד יפה כיוון הראב"ד ז"ל שאמור דשיערו בו טוויה כנגד הפסד. והפסד כנגד טויה, זהו זופתין חביתא ואין זופתין כחא, ומה שהכיא הרוב ז"ל מהן. אבל יש לי לעיין עוד בהנחת ר' יהודיה אמר נקרא דבר האבד **) ובוודאי ממעשה דבדיתא שאסר ר' בא בתרויתו לישני לצד מם אלא לדעת אכילה בראמה שלא הותר במועד אלא הפסד דבר שברשותו הא הנחת ר' יהודיה בדרכו שלא בא לרשותו אסרו, שהרי הנחת הזה שהוא קופה ודגנים שלא ניצדרין להם עכשו בודאי לא יתהיין להם לאחר המועד ואעפ"כ אסרו, ועוד נלמד מאבל שאמרו החמרין והגמלין והספנין שלא הרי אל לא יעשו ואעפ" שמזדמן להם שוכר הספינה עכשו ולאחר שבעה לא יזדמן וזה העברת שכר גדול ממנה ואסרו, ושכירותה בהמות וכליות שלו הנה עצמן הפסד שכר הוא, ואפ"לו ניתן להשכירן למחר מ"מ שכירות הימים אבד הימנו ואעפ"כ אסרו, ואבל ומועד אסרו שווין הם במלאכה הנעשה על ידי אחדים כדרמה בוגרמא.

עוד מצאי בתוספה אין כותבן שטר אויסות וקבלנות במועד ר' יהודיה מתייר שמא יקדמן אחר, וכי"ל כת"ק, וזה הנחת ר' יהודיה המזדמן לו במועד. והשתא קשיא מה שאמרו בירושלמי הדא שיראת שרי מובין מינה בחולא דמועדרא וכתחבוחו ורבינו זקנ' הגאנט ז"ל. ורואה ל' שכל שאינו רוצה אלא להשתכר בהן אסרו ליקח במועד, זהו שניינו אין לוקחן בהם

*) עיי' מ"מ פ"ז מה' יוט' הא'

**) עיי' ע"ז מה' יוט' הא'

מועד קטע

לט' א ט"א - יא ע"ב

עושין מוקה לנו ולמרפסת פ"י הילך שעתה
[נחלתיהם]. ולא סוף דבר למצוות מוקה, והם
המוקה כבדאייה בפרט כי עזא רבב, ח). ועוד צא
למה לא יעשה בדרך. ועוד שאמרו בירושלמי ע"ש
לגב שלשה ולמרפסת עשרה. אלא ואדי מהז' בגין
אל שאו ורוצה לעשות משות מטעו, ולפיכך
ולא רגiley ביה סגי בשלשה, ומרפסת דרגלי

שפין את הפקין ובירושלים מושב וערין דילוף הקי מושה קדבב
גם מושם ממש כשבועה מבני חיש השם
במועד בזיהה סרוחת, ועוד שאין לך דבר האחד
בירושלמי (כון ה'י):

הציד והצינור וכו'. פ"י אפללו נשברו מערוב להשחחות, וזה הוא שנוןינו וככלך שלא יתאפשר בעין מעגלא ביד וברגל אבל לא במחזליות. פ"ג עין געול שבו מהליקין את הגנות ומוגניב ברול ורחה שיש לה בית זר. ולפי זה מעשה מעשה אומן, וכיכון דבמגעל לא עבדין כל שכך מא האי דקחני אבל לא במחזליות. ויל' דהוינט מחזליות. וש שגורסן במועלה בעין זר וויל' אונט. פ"ה יומי נכוונה:

[קביאותא] (קבורא). טרנוקא בלעיז. ושריןן לבר
בדרכה ולא שיעי:

ועוד ימי זה פטריש מכבה בירושלים. ממנה היה צב
(מי' פ"א) יוזמן כהן גדול בטול הוראות העלמיות
והונוקרים עד ימי היה פטריש מכבה בירושלים. פ"ג
ופרק ג' בחור לישנא, דמתיב' בזיר ומפתחה של צב
דלא עבד קלא כלוי האי, חדורי יוזמן פ'
שעושה קול גדול. ובילשנא אתרינא אמרין גומזין
בכלים שאינן בני מלוכה, א נמי דמתיב' קדרם גומזין
לא זה ממקומתן.

וְמִקְנֵן מִתְחָנוֹן כַּרְבִּי יְזִי דָלָא בַעַי שִׁינֵי בְּרַכְתָּה
הַגְּנִיבִים וְדַרְבִּי יְהָוָה כַּרְבִּי יְהָוָה דַבְעַי שִׁינֵי אֶלְקָנָה
דַּאֲיִסְפָּקָה וְהַלְמָתָה כַּוּוֹתָה בְּאַיְצָן פִּירָקָה
בְּדִירָה לְאַיְצָן בּוּוֹרָה פִי נַהֲרָ שְׁקָרָא בְּדִירָה הַלְמָתָה
אַיְצָן דַּאֲמָרִי וּבוֹרָה פִי וְהַנִּי תְּרִי לְשָׁנִי לֹא פְּלַיִי בְּשָׁ
כְּרוּבִּי בְּגָדוֹן

יבשההיא סליק פרק א תרלה לאל יתרב

פרק שני מ' שהפ

מבחן כי שתקפֶר את יהוֹתִי. פֵי וְאָם לֹא גַמּוֹד מְלָאָכָה.

ואיזידען אבל או אונס או שהבעתו פועלם. פ"ז ו'
יכלה לגומן קודם המועד. ובוואדי דמסה
אנון ימיהו וגראם במשתנה גשלותם שלא בימא דהה

REVIEWERS WANTED: If you are interested in reviewing books or periodicals, please contact the Review Editor.

טנו) עמשיך ריבינו בומי' שם (י"ג ע"ב) שהו א טעם נסח'

אלה דגורי:

קושית הראב"ד בסוגיא דבידיא לבי כוור דמאי' שפ

ע"ש מה שתרין, יתכן שכנות רביינו נמי להזיא בראוי

שׂוֹרֵךְ בְּלִיקּוֹטִי הַרְמָכֶן (ד"ה עַד מִזְאָתָן) שַׁהוֹכִיחַ תְּבִיא

ביבון ג' ע

• 30 •

אדרתא דארעא אפער היי דמי. פ"ז האיך רואין לעשנות שלא יהא חשש מראית העין, אבלאו היי איפילו היה בדעתו לבי דרי אסור מפניהם חיש הרואן. ומיתו בידיעבד אע"פ ששניהם לא קנסין לה אם הוא אמר שדעתו (להתיירן) [לוייטמן], כן אתה מפרש בכל אלין, וכן פירושו בנוסחתה:

ממצינחו אמרו. פי' בשайнן וראין לצורך הרגל, دائ' לא שרי ככבשים
שיכול לאובל במועד (לטמן י"ד ע"ג):

כפרקמטייא האבד רמי וזר. ואיכא למידק מה צויך לתפוס זה
הלשון, והלא כל מלאכה בדבר האבד בגנוו מוחר, ולא
זה חור דבר האבד לעין פוקטמיה אלא במכירותה. ויל' ונתקלח מה בגין
שפסידתנה מותנת. ואיפילו הци שרי, דפרקמטייא אמר להרהורת אסוד
איפילו כל שהוא ובדבר האבד מקודם מוחר איפילו בכל שהוא כדמפרש ואילו,
ולאפקוי ממאן דסבר לךן [ויב פ"ע] דבעין פסידא [יתירא] קצת
קורמרינו וופתני תביה ואיך זופתנן בו כוותיא:

וברבּ האבד מוציא. כי' שאם ישחה למורה בMOVED (וחולל) לאחר המוציא. ואומרם בתוס' דודוקא שיפסיד מן החקן שלו ומשבר גמלו, אבל מפני שישפסיד מן הרוח אינו דבר האבד, וכן גראה ברושלמי (ביב. הל' ז). וליא' דבין שכבר הוא בירושתו והגעיו לו מקום הרוחות, דבר האבד הוא אם זה הפסיד כנגד הרוח, וראיה גמורה לדבר מעובדא (רכבתיתא) [רכבתיתא] לבאי כורוי (לעמן י"א פ"א) והתירון לממליחתו משום דבר האבד, והתם אין שם קין כי מן התפרק וכו' בהם, ובמה שיأكلו עכשוו ש כדי טרhom, אלא דואי כדאמר, ואוגמרא דילן סמכין. ומיט ל Kunoth פרקמיטא שהיא בועל כמי לרוחות, אין זה אלא הרוחות ולא דבר האבד,adam כן נתיר לעשוות כל מלאכה בMOVED. וראיה גמורה מכוורי דפוס בדרתא שלא היהתו לሚיל ולמיצד ולמלהיחתו, ולא חשייב בדבר האבד אלא ששצדו אותו לפוך אכילה, ואחר שהי ברושות היו נפשדין, וליכא לטימור דוחט הוא דאיינא טירחא מה ש אין כן בפרקמיטא, דהא זימנין דב' [פרקמיטא] איכא טירחא טובא טפי לשקל ולמרוח ולהולין, אלא דואי כדאמר. מעתה אסור להלות לנוירם ברובית בMOVED, אבל נפרען מהם אפילו מולה בשטר כי זו דבר האבד הוא וכמציל מדים בכתי עובדי דבכם:

ותגיא נמי הגי עבורה וזה חולבן לריד של נוּם ובוּ. כבר פירשיטהה במקומה (ע"ז ע"א ד"ה לא). ובודאי מאי דקומי תניא נמי האHi. היינו משום זההן החיבור ליקח בדברים שהוא ציך להם על כל פיטס להשתמש בהם ולא לסתורות, ואם ישנה עד לאחר מכן ימי' קירון, ולפיכך התייר משום דבר האבד ולמייטינחו נמי' (צ'זמאן) דלא חשו ליום אדים (מדפרילין) [נדפיישת] התוב. וכוכוואר נמי' שירין בכווער משום דוחשכין לי כי דבר האבד כין שזרק להם לשמשו ולא ימצאמ לאות המעד אלא ביוק, וזה שזומה לעבדא דעליל, וכן פריש רביינו האי זיל בתשובה. ובזה מתפרק הרישולמי שאמרו (רב' ה"כ) שיריאתא שר למיינן מינה בחולא דמעודא, דזהו קשיא לנוּ סוכא אין זה דבר האבד אלא הוויה בעלמא וכחהיא דביביאתא (ע) והתאם לא שירין דלקון. ואיכא דמפעי היישולמי מהלבטא, ואונא צרך אלא מירוי לך מון לזכור שיטוטש בעי בתיו וויאצא בהם, לא להחוורו (טנערן) ואיזוות, ולפיכך בתבר ובגין אלפא זיל בל' בל'בלטאי (ו' ג'א):

נַעֲמָה

פ' אודר. מזכירות של דגימות שעושן מן החוץ. ואלו. רשות שעשויים מן הotto, כרום-תורמגמין (שמות לה, כה) מטווה על, ומנייל תנורו. הוא שעושן חנוך מחוץ וטהר אתון בטיט מבית ומתחוץ.

ושווין שכן נדליך הנור לכתוזילר. כתוב בפירוש רש"י לא ידענא היכא קאי. ובתוס' אמרו דקאי על פלוגותא שנחלקו לעיל ו' פ' (א) ביזה אם יטב אם לאו. וליכא לפירוש דקאי (לפלוגותא) [אפלוגותא] דמסנגן, שאינו דומה לו כלל:

וין למלא ממנה החרץ

וכל, אלא מפשיטן מפֿעַת

זה השדת. זה על דעך

זרעים'') גורסין בהפֿעַת

צעדים הדרקים ונוסט און

שה. וכן בשלישית.

דרך שם. דעתו לדעתם

ת כלם מעד אחד, וזה קי

את מאוחזין. וכל שיעזב

וסור, אלא אף מי שצפּ

שתי רואים לאכילה קי

ה. שאחר קייטה מכובד

אותו להות מהם. אם קי

ר, והוא שאמרו מינורו

שתי דרכם ללקטם

ולו נראת מגירינהו ס

ום עליים המכובש אונ

ר שיתמכו מכל וככל ויבז

ומכל מקום אם ללקטם

אכלם אכילה שאינה ד

מניהם המכובש הם מטל

אליהן.

הורה מועת שאין בה

ה. או ספרינה, או תח

שלא יחמיין ינו, או תח

תתיר אלא המכירה אונ

מירין עליינו מפני זה

ונ. מיותר. (3) ציל: אונ

עפי שסבנה אם הוא אונ

לשנים כי לאוכלים במזון

כ. ושרי מזון דבר האבה.

(9) ציל: יכול

ברור. (4) ציל: יכל

ברור. (5) ציל: יכל

ברור. (6) ציל: יכל

ברור. (7) ציל: יכל

ברור. (8) ציל: יכל

ברור. (9) ציל: יכל

ברור. (10) ציל: יכל

ברור. (11) ציל: יכל

ברור. (12) ציל: יכל

ברור. (13) ציל: יכל

ברור. (14) ציל: יכל

ברור. (15) ציל: יכל

ברור. (16) ציל: יכל

ברור. (17) ציל: יכל

ברור. (18) ציל: יכל

ברור. (19) ציל: יכל

ברור. (20) ציל: יכל

ברור. (21) ציל: יכל

ברור. (22) ציל: יכל

ברור. (23) ציל: יכל

ברור. (24) ציל: יכל

ברור. (25) ציל: יכל

ברור. (26) ציל: יכל

ברור. (27) ציל: יכל

ברור. (28) ציל: יכל

ברור. (29) ציל: יכל

ברור. (30) ציל: יכל

ברור. (31) ציל: יכל

ברור. (32) ציל: יכל

ברור. (33) ציל: יכל

ברור. (34) ציל: יכל

ברור. (35) ציל: יכל

ברור. (36) ציל: יכל

ברור. (37) ציל: יכל

ברור. (38) ציל: יכל

ברור. (39) ציל: יכל

ברור. (40) ציל: יכל

ברור. (41) ציל: יכל

ברור. (42) ציל: יכל

ברור. (43) ציל: יכל

ברור. (44) ציל: יכל

ברור. (45) ציל: יכל

ברור. (46) ציל: יכל

ברור. (47) ציל: יכל

ברור. (48) ציל: יכל

ברור. (49) ציל: יכל

ברור. (50) ציל: יכל

ברור. (51) ציל: יכל

ברור. (52) ציל: יכל

ברור. (53) ציל: יכל

ברור. (54) ציל: יכל

ברור. (55) ציל: יכל

ברור. (56) ציל: יכל

ברור. (57) ציל: יכל

ברור. (58) ציל: יכל

ברור. (59) ציל: יכל

ברור. (60) ציל: יכל

ברור. (61) ציל: יכל

ברור. (62) ציל: יכל

ברור. (63) ציל: יכל

ברור. (64) ציל: יכל

ברור. (65) ציל: יכל

ברור. (66) ציל: יכל

ברור. (67) ציל: יכל

ברור. (68) ציל: יכל

ברור. (69) ציל: יכל

ברור. (70) ציל: יכל

ברור. (71) ציל: יכל

ברור. (72) ציל: יכל

ברור. (73) ציל: יכל

ברור. (74) ציל: יכל

ברור. (75) ציל: יכל

ברור. (76) ציל: יכל

ברור. (77) ציל: יכל

ברור. (78) ציל: יכל

ברור. (79) ציל: יכל

ברור. (80) ציל: יכל

ברור. (81) ציל: יכל

ברור. (82) ציל: יכל

ברור. (83) ציל: יכל

ברור. (84) ציל: יכל

ברור. (85) ציל: יכל

ברור. (86) ציל: יכל

ברור. (87) ציל: יכל

ברור. (88) ציל: יכל

ברור. (89) ציל: יכל

ברור. (90) ציל: יכל

ברור. (91) ציל: יכל

ברור. (92) ציל: יכל

ברור. (93) ציל: יכל

ברור. (94) ציל: יכל

ברור. (95) ציל: יכל

ברור. (96) ציל: יכל

ברור. (97) ציל: יכל

ברור. (98) ציל: יכל

ברור. (99) ציל: יכל

ברור. (100) ציל: יכל

ברור. (101) ציל: יכל

ברור. (102) ציל: יכל

ברור. (103) ציל: יכל

ברור. (104) ציל: יכל

ברור. (105) ציל: יכל

ברור. (106) ציל: יכל

ברור. (107) ציל: יכל

ברור. (108) ציל: יכל

ברור. (109) ציל: יכל

ברור. (110) ציל: יכל

ברור. (111) ציל: יכל

ברור. (112) ציל: יכל

ברור. (113) ציל: יכל

ברור. (114) ציל: יכל

ברור. (115) ציל: יכל

ברור. (116) ציל: יכל

ברור. (117) ציל: יכל

ברור. (118) ציל: יכל

ברור. (119) ציל: יכל

ברור. (120) ציל: יכל

ברור. (121) ציל: יכל

ברור. (122) ציל: יכל

ברור. (123) ציל: יכל

ברור. (124) ציל: יכל

ברור. (125) ציל: יכל

ברור. (126) ציל: יכל

ברור. (127) ציל: יכל

ברור. (128) ציל: יכל

ברור. (129) ציל: יכל

ברור. (130) ציל: יכל

ברור. (131) ציל: יכל

ברור. (132) ציל: יכל

ברור. (133) ציל: יכל

ברור. (134) ציל: יכל

ברור. (135) ציל: יכל

ברור. (136) ציל: יכל

ברור. (137) ציל: יכל

ברור. (138) ציל: יכל

ברור. (139) ציל: יכל

ברור. (140) ציל: יכל

ברור. (141) ציל: יכל

ברור. (142) ציל: יכל

ברור. (143) ציל: יכל

ברור. (144) ציל: יכל

ברור. (145) ציל: יכל

ברור. (146) ציל: יכל

ברור. (147) ציל: יכל

ברור. (148) ציל: יכל

ברור. (149) ציל: יכל

ברור. (150) ציל: יכל

ברור. (151) ציל: יכל

ברור. (152) ציל: יכל

ברור. (153) ציל: יכל

ברור. (154) ציל: יכל

ברור. (155) ציל: יכל

ברור. (156) ציל: יכל

ברור. (157) ציל: יכל

ברור. (158) ציל: יכל

ברור. (159) ציל: יכל

ברור. (160) ציל: יכל

ברור. (161) ציל: יכל

ברור. (162) ציל: יכל

ברור. (163) ציל: יכל

ברור. (164) ציל: יכל

ברור. (165) ציל: יכל

ברור. (166) ציל: יכל

ברור. (167) ציל: יכל

ברור. (168) ציל: יכל

ברור. (169) ציל: יכל

ברור. (170) ציל: יכל

ברור. (171) ציל: יכל

ברור. (172) ציל: יכל

ברור. (173) ציל: יכל

ברור. (174) ציל: יכל

ברור. (175) ציל: יכל

ברור. (176) ציל: יכל

ברור. (177) ציל: יכל

ברור. (178) ציל: יכל

ברור. (179) ציל: יכל

ברור. (180) ציל: יכל

ברור. (181) ציל: יכל

ברור. (182) ציל: יכל

ברור. (183) ציל: יכל

ברור. (184) ציל: יכל

ברור. (185) ציל: יכל

ברור. (186) ציל: יכל

ברור. (187) ציל: יכל

ברור. (188) ציל: יכל

ברור. (189) ציל: יכל

ברור. (190) ציל: יכל

ברור. (191) ציל: יכל

ברור. (192) ציל: יכל

ברור. (193) ציל: יכל

ברור. (194) ציל: יכל

ברור. (195) ציל: יכל

ברור. (196) ציל: יכל

ברור. (197) ציל: יכל

ברור. (198) ציל: יכל

ברור. (199) ציל: יכל

ברור. (200) ציל: יכל

ברור. (201) ציל: יכל

ברור. (202) ציל: יכל

ברור. (203) ציל: יכל

ברור. (204) ציל: יכל

ברור. (205) ציל: יכל

ברור. (206) ציל: יכל

ברור. (207) ציל: יכל

ברור. (208) ציל: יכל

ברור. (209) ציל: יכל

ברור. (210) ציל: יכל

ברור. (211) ציל: יכל

ברור. (212) ציל: יכל

ברור. (213) ציל: יכל

ברור. (214) ציל: יכל

ברור. (215) ציל: יכל

ברור. (216) ציל: יכל

ברור. (217) ציל: יכל

